

[Lis Aaltonen]

mellem realiteternes verden og den meget dramatiske fremstilling af amtskommunernes situation, som forslagsstillerne her har leveret.

Således siges der i bemærkningerne – jeg citerer:

»Det voldsomme indgreb i sygehuskommunernes økonomi i 1988, som et flertal i Folketinget besluttede i juli 1987, ...«.

Nu er jeg selvfølgelig ikke ubekendt med, at man i Socialdemokratiet undertiden udviser en forunderlig evne til at overse vigtige detaljer i den lovgivning, som Socialdemokratiet af den ene eller den anden grund ikke har fundet det opportunt at støtte. Det forekommer mig at være tilfældet i denne sag, og jeg skal derfor til bedste for forslagsstillerne nok en gang kort opridse hovedindholdet af den aftale om den kommunale økonomi, som regeringen og Det Radikale Venstre indgik i sommeren 1987.

Som forslagsstillerne måske erindrer, indgik regeringen og de kommunale parter i maj 1986 en 2-årig aftale om rammerne for den kommunale og amtskommunale økonomi. Imidlertid viste såvel amternes som kommunernes 1987-budgetter en betydelig overskridelse af de aftalte rammer – for amternes vedkommende var den på 1,5 mia. kr. – og derfor besluttede regeringen og Det Radikale Venstre at gennemføre en lov om den amtskommunale skatteudskrivning i 1988, hvorved man fastsatte et skatteloft for amterne.

Denne lov indebar en række væsentlige budgetmæssige lempelser, som forslagsstillerne synes at have overset.

For det første blev amterne efter loven fritaget for at deponere de 1½ mia. kr., hvorved de havde overskredet udgiftsrammerne for indeværende år. Herved sparer amterne skønmæssigt 1½ mia. kr. i 1988.

For det andet blev der ved loven givet dispensation til en række amter til en forhøjelse af de amtskommunale skatter på i alt 600 mio. kr. Halvdelen af midlerne fra denne dispositionspulje er som bekendt – og som jeg tidligere har sagt i dag – øremærket til at nedbringe ventetiderne på sygehusbehandling.

For det tredje er der for 1988 afsat en lånepulje til amterne på yderligere 600 mio. kr., som kan anvendes til sygehusbehandling, anskaffelse af nyt apparatur osv.

Og endelig for det fjerde er de amtskommunale bloktilskud og udgiftsrammen forhøjet med 200 mio. kr. både i 1987 og 1988.

Jeg kan derfor vanskeligt indse det rimelige i at betegne regeringens lovinitiativ fra maj-juni 1987 som et voldsomt indgreb i sygehuskommunernes økonomi. Faktisk har amterne med de stedfundne lempelser økonomisk mulighed for at gennemføre en række ekstraordinære foranstaltninger til nedbringelse af ventetiderne på hospitalsbehandling.

På denne baggrund kan jeg ikke anbefale vedtagelse af det foreliggende beslutningsfor-slag.

(Kort bemærkning).

Henning Rasmussen (S):

Jeg ved godt, at ordføreren for forslagsstillerne får ordet på et senere tidspunkt, men jeg vil alligevel godt spørge fru Lis Aaltonen: Hvad er årsagen til, at man i sin fremstilling her af den økonomiske aftale og beslutningerne i juni måned en gang til i dagens diskussion fuldstændig ser væk fra, at man også bestemte sig for at beskære bloktilskuddene med 2 mia. kr., svarende til en skattestigning på 0,6? Hvad er grunden til, at den sandhed skal forholdes befolkningen i forbindelse med denne diskussion? Det er, at der ligger kerne, der ligger det centrale i nedskæringen, der ligger det, der tvinger amtskommunerne til at skære ned på deres sygehusvæsen.

Indenrigsministeren (Thor Pedersen):

Jeg vil gerne sige til hr. Henning Rasmussen, at der ligger ikke i bloktilskudsreduktionen nogen tvang til nedskæring. Amtskommunerne er inden for de fastlagte økonomiske rammer i stand til at budgettere med et udgiftsniveau, der i faste priser ligger ca. 2 pct. over den budgetterede aktivitet i 1987; det er altså et aktivitetsniveau, der fuldt ud svarer til det aktivitetsniveau, vi har i år.

Også på sygehusområdet er der tale om, at de budgetterede udgifter i 1988 reelt ligger over den budgetterede aktivitet i 1987, og dette er ikke nogen overraskelse. De finansielle rammer for 1988 var jo fastsat på den måde, at amtskommunerne kunne fastholde en uændret aktivitet i forhold til i år. Dette gælder både for alle udgifter under et og for sygehusområdet isoleret set.